

Fecske

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Írásom bevezetőjeként szeretném közzétenni az alábbi közleményt, amely számos lényeges szempontból érinti közösségünk tagjait:

SZERB KÖZTÁRSASÁG
VAJDASÁG AT
KISHEGYES KÖZSÉG
KÖZSÉGI KÖZIGAZGATÁS

KÖZLEMÉNY

Értesítjük Kishegyes Község polgárait, hogy a Kishegyes, Bácsfeketehegy és Szeghegy helyi közösségek területére vonatkozó helyi járulék bevezetéséről szóló határozatok a 2016.01.01. és 2025.12.31. közötti időszakra lettek meghozva.

Tekintettel arra, hogy a helyi járulék meghosszabbításáról szóló népszavazás nem került kiírásra, a helyi járulék fizetésére kötelezettek kötelesek rendezni a 2025.12.31-éig keletkezett tartozásaikat, a befizetés napjáig felszámított kamattal együtt.

A 2026. évre vonatkozóan nem kerül sor új helyi járulék kötelezettségek megállapítására.

A Kishegyes, Bácsfeketehegy és Szeghegy helyi közösségek területén található mezőgazdasági földterületek tulajdonosai nem kötelesek a 2026. évre előlegeket fizetni a mezőgazdasági és erdészeti jövedelemből származó helyi járulék számlájára, a következő számlaszámra: 840-711183843-71.

Azok az egyéni vállalkozók, akiknek bejegyzett székhelye Kishegyes, Bácsfeketehegy és Szeghegy helyi közösségek területén található, nem kötelesek a 2026. évre előlegeket fizetni az önálló tevékenységből származó jövedelem utáni helyi járulék számlájára, a következő számlaszámra: 840-711184843-78.

Azok a munkáltatók, akik olyan munkavállalókat foglalkoztatnak, akiknek lakóhelye Kishegyes, Bácsfeketehegy és Szeghegy helyi közösségek területén van, nem kötelesek 2026-ban levonást eszközölni a munkavállalók munkabéréből az alkalmazottak bére és a nyugdíjak utáni helyi járulék számlájára, a helyi közösség és a község területére vonatkozóan, a következő számlaszámra: 840-711181843-57.

Kérjük a polgárokat, a mezőgazdasági földterületek tulajdonosait, az egyéni vállalkozókat és a munkáltató jogi személyeket, hogy ezt a közleményt vegyék tudomásul.

Kelt: Kishegyes, 2025.12.18-án

A Községi Közigazgatási Hivatal vezetője

- mint ahogy a közleményben is áll, Kishegyes község területén a helyi hozzájárulás 2016.01.01. és 2025.12.31. közötti időszakban volt érvényben, és a következőkre volt meghatározva:

- utak, mezőgazdasági (határ) utak, járdák és közterületek építése és karbantartása – 15%;
- közvilágítás kiépítése és karbantartása – 20%;
- vízvezeték-hálózat, valamint középületek - és létesítmények építése és karbantartása – 25%;
- támogatások civil és sport szervezeteknek, vallási közösségeknek, oktatási intézményeknek, újszülötteknek és nyugdíjasoknak, valamint a helyi közösség működési költségei – 40%.

Ezeknek az aktivitásoknak, munkálatoknak és támogatásoknak a közvetlen finanszírozása a bácsfektehegyi Helyi Közösség költségvetéséből történt, amelynek meghatározó bevételi forrása a helyi járulék volt. Mindez jelentős mértékben hozzájárult településünk élhetőségéhez, rendezettségéhez, szervezettségéhez, valamint civil szervezeteink zavartalan működéséhez. Bízunk benne, hogy Önkormányzatunk biztosítja a kieső anyagi fedezetet, és fennakadások nélkül folytathatjuk azokat a feladatokat, amelyek Bácsfektehegy fejlődését és javát szolgálják.

Arra kérek minden polgárt, hogy a jövőben is bizalommal keressenek bennünket észrevételeikkel, ötleteikkel és panaszaikkal a Helyi Közösség irodájában, tanácsnokainkon keresztül, személyesen, telefonon vagy villámpostán. Csak így tudunk a megfelelő intézmények és hivatalok felé hatékonyan fellépni és eredményesen képviselni közösségünk érdekeit.

-a Tartományi Oktatási, Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi-Nemzeti Közösségi Titkárság által kiírt pályázaton a Helyi közösség támogatást nyert négy darab, fából készült intézményjelző tábla elkészítésére és kihelyezésére. A táblák az alábbi helyszíneken kerültek elhelyezésre: a Szerbiai Református Keresztyén Egyház központi otthona előtt, településünk evangélikus temploma előtt, a Bányai János Emlékház előtt, valamint a Kozma Lajos Fiókkönyvtár előtt.

- február hónap második hétvégéjén, településünk csapata is képviseltette magát testvértelepülésünkön, a Szankon megszervezett

kistérségi „X. ÍZIG-VÉRIG” Disznótor rendezvényen, nem is akárhogyan, több kategóriában is sikerült dobogóra állni, és pedig:

„A legfinomabb sült hús, pecsenye” I. helyezés

„A legkiválóbb pálinka” II. helyezés

„A legfinomabb hurka” III. helyezés

„A legfinomabb hagymás vér” III. helyezés

Amire külön büszkék vagyunk: „A legjobb csapatmunka” különdíj, és az Oklevél, melyet Bojtos Béla a bácsfektehegyi Helyi Közösség Tanácselnöke tudhat magáénak a „X. Ízig-vérig” Disznótor kistérségi csapatverseny zsűrijében végzett lelkiismeretes munkájáért és részvételéért.

Gratulálok a csapat tagjainak, és köszönöm az odaadó, alapos munkát. Köszönet illeti a Szanki Önkormányzat vezetését is, élén Varga Ferencné polgármester asszonnyal, a meghívásért, a kiváló és példamutató szervezésért, valamint a jó hangulatért.

Juhász Attila

IZIDA HÍREI

December 3-án, a fogyatékkal élők világnapja alkalmából a már hagyománnyá vált szívélyes fogadtatásban részesültünk a polgármester, a képviselő-testület elnöke, az önkormányzat tagjai, valamint a szociális központ képviselői részéről.

Szintén a nemzetközi világnap alkalmából meglátogatt bennünket Sandra Rac, a rendőrség képviselője is. Vele a rendőrség munkájáról, feladatairól, valamint a tagjaink védelmében betöltött szerepéről beszélgettünk.

Az eseményt a feketicsi óvodások tették teljessé, akik Molnár Gabriella óvónő kíséretében adták elő műsorukat, és játékos gyermeki energiájukkal szebbé varázsolták a napunkat.

Nagy büszkeséggel tudatjuk, hogy tagunk, Vesna Pekić, első helyezést ért el az Egyenlő esélyű hozzáférés (Jednaki u pristupačnosti) elnevezésű pályázaton.

Vesna Kishegyes község egész területén kihelyezett rámpák felelőse, így az önkormányzati intézmények megközelíthetőbbekké váltak a kerekesszékesek és az egyéb segédeszközzel közlekedők számára. Annak érdekében, hogy munkája és eredményei láthatóvá váljanak, az egyesület pszichológusa, Bojana Bogdanović nyújtott segítséget.

December közepén részt vettünk a zentai Kéz a Kézben - Ruka u Ruci egyesület által szervezett hagyományos Verseny-játék-móka kupán. Védenceink alaposan átmozgatták magukat, jól szórakoztak, és érmeikkel, serleggel, valamint egy újabb szép, közös élmény emlékeivel tértek haza.

Festőink a szenttamási Gyöngy, a Fejlődésben Elmaradt Személyek Egyesületének karácsonyfadísz-festő és mézeskalács-díszítő műhelyfoglalkozásán is megmutatták ügyességüket.

Köszönjük a barátainknak a meghívást és a mindig jó hangulatú találkozásokat!

Az év végét hagyományos módon karácsonyi műsorral zártuk, amely során megünnepeltünk egy születésnapot is, szavaltunk és énekeltünk, ajándécsomagokat osztottunk, fát díszítettünk és házi süteményekkel kínáltuk vendégeinket. Köszönjük szorgos önkénteseinknek, hogy edesebbé tették ezt a napot. Köszönjük Balassa Erzsébetnek a gyönyörű mézeskalácsokat, minden évben nagy örömet okoz vele.

Köszönet a Vajdasági Élelmiszerbanknak (Banka hrane Vojvodine) a finom vízadományért, valamint hollandiai adományozóinknak, Margreet Agterhuisnak és Bouwina Emausnak, akik lehetővé tették a csomagok összeállítását.

Köszönet a bácsfeketehegyi helyi közösség képviselőinek, hogy jelenlétükkel megtisztelték az eseményt. Köszönjük Papp Juliannának, hogy örömet szerzett a szövőműhely résztvevőinek, és átadta nekik a megérdemelt elismeréseket a fáradozásaikért és munkájukért.

2026-ban sem feledkezzünk meg a már elcsépeltnek tűnő, de örök érvényű gondolatokról: Jól csak a szívével lát az ember.

Hajas Gabriella

A Kozma Lajos Könyvtár Hírei

A 2025-ös évben pár év kihagyás után újból érkeztek könyvtárunkba ajándékkönyvek a Márai-programon keresztül. A program célja a nemzeti kultúrkincs megőrzése, a magyarországi és a határon túli magyar kiadók által megjelentetett, értéket képviselő könyvek eljuttatása minél több olvasóhoz a határon túli könyvtárakon keresztül; az olvasáskultúra fejlesztése; a kortárs magyar szerzők támogatása és megismertetése. A program legfontosabb célcsoportját az olvasók alkotják, a Márai-program a kiadók és könyvtárak közös támogatásával az ő hozzáférési lehetőségeiket kívánja javítani. Idén a program által 36 kortárs és klasszikus szépirodalmi, ismeretterjesztő könyvekkel, ifjúsági, illetve gyermekkönyvekkel gazdagodott könyvállományunk.

Decemberben meglátogattak bennünket a 2. osztályos diákok is Józsa Mónika tanító néni vezetésével. Hajvert Lódi Andrea könyvtárossal ismerkedtek a könyvtárral, játszottak, mesét hallgattak.

Átadtuk a tavalyi év Betűfalók pecsétgyűjtő játéka legtöbb pecsétet összegyűjtő gyerekeknek a díjakat. A legkiemelkedőbb olvasóink Molnár Emese, Molnár Sándor és Süli Fanni voltak. Gratulálunk nekik a szép eredményhez! Azokkal a gyerekekkel, akik el tudtak jönni a díjátadóra, elkészítettük az új pecsétgyűjtőket is, de mások is csatlakozhatnak még játékunkhoz. A játék során a gyerekek minden elolvasott könyvért egy-egy pecsétet kapnak, valamint azért is jár a pecsét, ha eljönnek a rendezvényeinkre. Olvasásra fel!

Január 28-án tartottuk meg Értékeink nyomában címmel a Hungarikum-vetélkedőre készült prezentációk bemutatóját az iskolával és a bácsfeketehegyi értéktár bizottsággal együttműködve. Hogyan látják a mai kamaszok a magyarság értékeit? Mit tudtak meg az elmúlt két hónapban a könyvtárban zajló foglalkozások során a Hungarikumokról? Mit nyomoztak ki nagyszüleiktől azokról a hagyományokról, amelyek feketicsiek, és kimondottan decemberhez kapcsolódnak?

Ezekre a kérdésekre kaphattunk választ. Egy 15 fős csapat mutatta be a prezentációi segítségével, milyen kincsekre bukkant a felkészülési időszakban. Vetítővászonra került a Hungarikumok sorából a szaloncukor, a székellykapu és a Pető-módszer, valamint a bácsfeketehegyi hagyományok közül: a névesték megünneplése, a disznótor és a templomi ajándék, a karácsonyi fonott kalács.

Közreműködött a 7. b osztályból: Bede Bertalan, Faragó Petra, Nádi Teodóra, Szabó Bence, Szolga Roland, Végső Lara, valamint a 8.b osztályból Balog Stefánia, Hajvert Zsolt, Kecskeméti Michaela, Kerekes Tamara, Koncz Dezső, Lénárd Leila, Süli Fanni, Török Viktória, Varkula Anna.

Felkészítők voltak: Faragó Papp Boglárka, Varkula Molnár Leonóra és Hajvert Lódi Andrea.

Köszönjük mindenkinek, aki jelenlétével is támogatta az ifjú "kutatókat", és köszönjük a szülők, nagyszülők és az iskola kollektívájának mindennemű támogatását a felkészülési időszakban.

De ezek mellett folytatódtak a gyerekeknek a drámafoglalkozások, volt karácsonyi kézműveskedés, karácsonyi bábelőadás, irodalmi vetélkedő. Továbbra is péntekenként Ringatóra várjuk a piciket, hétfőnként pedig a Szakkör program keretében az ügyeskező aszonyok jönnek hímezni. Február 9-én 17 órától pedig dr. Czékus Borisszal Egyiptomban kalandozhatunk.

Találkozzunk a könyvtárban!

ÖKUMENIKUS IMAHÉT BÁCSEFEKETEHEGYEN

Köztudomású, hogy január harmadik hetében tartják a különböző felekezetű egyházak az ökumenikus vagy más néven egyetemes imahetet. Ennek az alkalomnak a célja a keresztyének egységéért való

közös imádkozás. A gyakorlatban ez úgy valósul meg, hogy elmennek egymás templomába a különböző felekezetű papok, lelkipásztorok és ökumenikus jelleggel istentiszteletet tartanak. Az idei imahét témáját az Örmény Apostoli Egyház állította össze, igei vezérgondolata pedig: „Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is.” (Ef 4,4) Azt mondja az ige, hogy „Egy a test, és egy a Lélek...” Mit értünk ez alatt a mai világban? Krisztus egyetlen teste létezik, annak mi tagjai vagyunk, és a felekezeti határok nem darabolják fel Krisztus testét, hanem éppen mi adjuk az egységet. Ettől vagyunk sokszínűek. Nem az a kérdés, hogy miben nem értünk egyet, hanem az, hogy merjük e komolyan venni, hogy egy testhez tartozunk. Nem a különbségek

eltüntetéséről szólt ez az imahét, hanem a Krisztusban már meglévő egység felismeréséről.

Ebben az évben is ezt a régi gyakorlatot próbáltuk meg újból feleleveníteni és hagyományteremtő szándékkal január 20-23. között a az előző évekhez hasonlóan gyülekezetünkben megtartottuk az ökumenikus imahetet. A vendég igehirdetők között római katolikus papok és református lelkészek szolgáltak. A szolgálattevők között volt Ft. Bartus Ervin római katolikus plébános Kishegyesről, Ft. Verebélyi Árpád római katolikus plébános, címzetes prépost Horgosról, Nt. Botos Andrea református lelkész Pirosról és Nt. Ifj. Csáti Szabó Lajos református lelkipásztor Bácskossuthfalváról. Örömkre szolgált, hogy református híveink mellett szép számban jelentek meg a római ka-

tolikus hívek is helyből és Kishegyesről valamint Pirosról és Bácskossuthfalváról is néhányan elkísérték lelkipásztorukat. Minden istentiszteleti alkalom után szeretetvendégségre került sor, amelyre a helybeli asszonyok nagy mennyiségű sós és édes süteményt adományoztak. Isten iránti hálával vagyunk ezért az áldott alkalomért.

Orosz Attila lelkipásztor
Pál Károly képei

Karácsonyi műsorral zárult a 2025-ös év

A 2025-ös évadot egy rendhagyó, ámbár meghitt karácsonyi műsorral zártuk december 20-án, ahol felléptek néptáncos, népi ének szakosztályaink, valamint a felnőtt tamburások is. A táncosok, énekesek az eddig megtanult új anyagokból tartottak bemutatót, a tamburások pedig erre az alkalomra dolgozták fel a Nox elnevezésű együttes Szent ünnep című dalát, melyet finálé énekként adtunk közösen elő.

Művelődési egyesületünk nevében szeretném megköszönni a felkészítést, és az egész éves munkáit oktatóinknak: Molnár Gabriellának, Vajda Noéminek, Szakál Nikolettnek.

A szervezők rendhagyó módon egy karácsonyi vásárral is készültek a szülőknek, gyerekeknek, valamint az idelátogatóknak. Igen meghitt környezetben tudtak a vendégek teát, forralt bort fogyasztani, valamint barátkozni. A fellépő gyermekeknek ezen kívül egy karácsonyi csomaggal is készültünk. A karácsonyi műsort követően, egy kisebb téli szünet következett az egyesület életében, ezen téli szünet alatt folyamatosan felújítások zajlottak a „Tüzi” nagytermében, köszönve kishegyes község közbenjárásának. Hamarosan egy megújult, XXI. századi, szép pontosabban szebb

környezetben tarthatjuk meg rendezvényeinket.

A téli szünetet követően újult erővel, vették kezdetét a próbák, táncosaink énekesek teljes gőzerővel készülnek vajdasági, valamint anyaországi megméretetésekre, versenyekre.

A Kónya Táncegyüttes a téli szünetben sem tétlenkedett.

Testvértelepülésünkön Ruzsán vendégszerepeltek, ahol ruzsai testvéreikkel együtt ünnepelhették meg a Magyar Kultúra Napját.

Nagyszerű vendégszeretettel, baráti találkozásokkal, jókedvvel találtuk szemben magunkat. Hazafelé csordultig teli szívvel indultunk útnak.

„Az út” c. táncszínházi produkcióval kezdetét vette a tájolás, leghamarabb Zentán mutatkozik be a Kónya Táncegyüttes, március közepén. Ezt követően vajdaság több településén fogjuk bemutatni előadásunkat, melynek helyszínei, időpontjai még egyeztetés alatt vannak.

Szakács Tamás

ÉLNI VAGY TÚLÉLNI AZ ÉLETET?

Carpe diem világnap: február 26.

„Ragadd meg a napot, és ne bízz a holnapban!”

Horatius – Ódák

Arthur Miller: „Pillantás a hídról” című drámájának üzenete: az emberek ritkán vállalják a 100%-os életet, inkább a féléletet (túlélést) választják, a teljes életet kockázatosnak tartják. Félnék önmaguktól, szándékaik kiszámíthatatlanságától, nem merik vállalni a következményeket, aggódnak a környezet véleménye miatt. A 100%-os életnek ára van: bátorság kell hozzá, aki ezt választja viharba lép, ezért sokan inkább lemondanak valódi érzéseikről, vágyaikról, inkább meghúzzák magukat. Inkább a túlélést választják, legtöbbször az egyhangú, kielégületlen élet mellett döntenek, nem érznek erőt a változtatáshoz, többnyire beletörődnek az ürességbe. Míg a boldogságért meg kell dolgozni, az üresség passzív állapot, ezért könnyebb a biztonságos ürességben maradni. Idővel az egyénben olyan érzés is kialakulhat, hogy „meg sem érdemlem a boldogságot, a beteljesülést, vagy a szeretetet”. Mégis, sok emberben, a háttérben, kimondhatatlanul, és elfojtva, ott él a boldogság iránti vágy, ám annyira fél az élete megváltoztatásával járó esetleges veszteségtől, hogy inkább lemond róla. Sokan azért nem merik vállalni valódi érzéseinket, pl. a boldogságot, mert ki kell lépni a kényelmi zónából, megkérdőjelezni az addigi szokásokat, kapcsolatokat, ami ijesztőnek, félelmetesnek tűnhet, mert „mi lesz akkor, ha ez véget ér”? Az idegrendszerünk a kiszámíthatóságot kedveli, minden változtatás fenyegetőnek tűnhet, szívesebben választjuk a kényelmes középutat, inkább lemondunk a vágyott, boldogabb élet felé vezető útról. Ha boldogok vagyunk, meg kell, nyílunk, sebezhetővé válunk, az üresség rossz, de legalább kiszámítható. A boldogság választása kockázatos, szorongással jár, felelősségteljes változtatást igényel. Az ilyen „fél életben”, sikerül túlélni, létezni, vegetálni, bár valódi élet nincs benne, hiányzik belőle a belső tűz, az öröm, a szeretet, a szenvedély, a cél, kiteljesedés. Ez az ára a kudarcok, konfliktusok, változtatások elkerülésének. Aki ez mellett dönt, a legalapvetőbb szükségletekre

koncentrál (biztonság, étel, ital, pénz), folyamatos energia elvonással számolhat, de nem tud lelkileg feltöltődni, ami idővel: fásultsághoz, belső feszültséghez, kiégettséghez, szorongáshoz, depresszióhoz vezet, lassan teszi tönkre az életet. Nincs más kiút, döntenünk kell, mit választunk az életet vagy a túlélést, mégúgy is, hogy tudjuk, a döntés teher, de legalább magunk formáljuk a sorsunkat.

Úgy gondolom, valamennyien elfogadjuk Sonja Lyubomirsky gondolatát: „A Föld egyszerre borzasztó és gyönyörűsége hely. Te, mint egyén, lehetsz itt boldog, vagy akár boldogtalan is. A lehetőség, a csoda benned van, tőled függ, mit kezdesz az életeddel.” A boldogságkutató üzenete: a boldog élet bensőből fakad, nem várhatjuk kívülről. A változás képessége mindannyinkban ott rejlik, bárki megteheti a valódi örömet. „Te magad légy a változás, amit a világban látni szeretnél!” figyelmeztet Gandhi. Sorsunk a kezünkben van, rajtunk múlik, milyen felelősen és szabadon használjuk a kínáló lehetőségeket, döntésink alapján. Az életünknek nincs előre megírt értelme, magunknak kell megteremtteni minden pillanatban. Szabadok vagyunk, magunknak tartozunk felelősséggel, a jelen pillanataiban hozott döntésink határoznak meg bennünket. Erre fi-

Kép (pixabay): 100%-os élet: „Ez az élet igen gyorsan tovatűnik,
Mint a vízre bottal írt szöveg.” Buddha

gyelmeztet a carpe diem filozófiája, az élet rövid, értékeljük minden pillanatát, időben cselekedjünk, ne halogassuk az lét igazi élményeit, élvezzük a jelen örömeit. Napjaink bizonytalan világában, amikor minden a rohanásról, információáramlásról, teljesítmény- és eredményorientáltságról szól, kevés időt szánunk a pillanat szeretetére. A több, mint 2000 éves horatiusi gondolat, a Carpe diem („ragadd meg a napot”), már akkor felhívta a figyelmet: időnként meg kell állnunk, észre kell vennünk a jelent, meg kell teremtenünk életünk értelmét, mert különben elfut mellettünk.

A carpe diem világnap fel kívánja hívni a figyelmet: az élet rövid és megismételhetetlen, a jövő bizonytalan és arra ösztönöz, hogy éljünk bátran teljes

Kép (pixabay): „Az élet túl rövid (...). Mindnyájunknak áldozatot kell hoznunk annak érdekében, hogy megvalósítsuk, amit helyesnek vélünk.” Lucinda Riley

életet, ne halogassunk, a jelenben cselekedjünk, ne hagyjuk, hogy az életünk eseménytelenül, boldogtalanul múljon el. Nem hagyhatjuk, hogy a megfelelési kényszer, a társadalmi elvárások megghiúsítsák vágyainkat, ám döntéseinkért nekünk kell vállalnunk a felelősséget. A carpe diem életigenlő bölcsélet, a lét jelen pillanatainak megbecsülésére ösztönöz, hiszen a jövő nem garantált, ezért ne halogass. Az elmúlás félelme, az aggodalmaskodás, halogatás helyett válasszuk, forduljunk inkább a lehetőségekben, szépségekben gazdag élet felé. A „ragadd meg a napot” bölcséletének a lényege, a pillanat tudatos értékelése, kihasználása, nem a féktelen élvezetekre ösztönöz, inkább a mértékletes, okos életre, a jelen értékelésére, túltenni magunkat a múlton vagy a jövőn való szorongásain.

A carpe diem filozófiát gyakran összekeverik a hedonizmussal, igaz a két fogalom hasonlít egymásra, de nem ugyanaz. A félreértés abból ered, hogy a carpe diemet sokan úgy tolmácsolják, hogy

„élj a mának és élvezkedj”, ami a hedonista filozófia irányzata, amely szerint az öröm, az élvezet, a kényelem a legfőbb jó az életben, szemben a szenvedéssel, fájdalommal, ami meg a legfőbb rossz. A hedonizmus szerint az élet célja a boldogság maximalizálása, a fájdalom minimalizálása, egyszerűen az élvezet a központi érték. Napjainkra a hedonista fogyasztói társadalmi minta a jellemző, melynek fő mozgatórugója az élvezetkeresés és az azonnali kielégülés. Ennek érdekében folyamatos a vágykeltés és a vágyfokozás, azt hirdeti, hogy az emberek a státuszukat, identitásukat és boldogságukat valójában a fogyasztással, a termékek birtoklásával, a szolgáltatások igénybevételeivel érhetik el. A vásárlás fenntartásában folyamatos az új igények teremtése, gyors divatváltás, sőt ezek az önkifejezéssé és szórakozássá lépnek elő. Szerintük legfontosabbak a rövid távú örömek, a mértéktelen, trendkövető vásárlások, az élmények halmozása.

„Ragadd meg a napot” napjainkban: Számunkra legdöntőbb a tudatos jelenlét, a jelen értékelése és átélése, ha valami fontos, nem érdemes sokáig halogatni, ugyanakkor a modern élet legnagyobb kihívása az időhiány, a figyelem szétszórtsága. Mégis meg kell találnunk az örömet a kis dolgokban is: a kapcsolatok ápolásában, az egymás iránti törődés ápolásában, ami a legjobb befektetés: beszélgetés családdal, barátokkal, olyan hobbi választása, mely lehetővé teszi a teljes átadást: festés, írás, fotózás, stb. Ami igazán fontos számunkra, ne halogassuk holnapra. Főleg ne a boldogságot és örömet, mert az élet rövid. Sajnos az evolúció is ellenünk dolgozik, mert az evolúciós eredetű biztonsági mechanizmus ma is működik bennünk: a fájdalomra jobban figyelünk, mint az örömeire, hisz a boldogság kockázattal jár. Feszültek vagyunk, teljesítményorientált társadalomban élünk, nehezen teremtjük meg magunknak a boldogság feltételeit. Nehezen tudunk megszabadulni, elengedni: pl. a rossz kapcsolatot, rossz szokásokat, nehezen mondunk nemet, még ha szükséges is lenne. Pedig változtatnunk kell, nem szokhatunk a stresszhez, ha huzamosan feszültségben élünk, az agy is ehhez szokik. Meg kell tanulnunk élvezni az apró, kellemes pillanatok megélését, az idegrendszer pozitív érzelmekhez való szoktatását. „Sose becsüld alá a kis dolgok nagy jelentőségét!” tanácsolja Matt Haig.

Dr. Kasza Bálint

AKKOR GONDOLKOZZUNK ...?

AZ ÉRTÉK(EK)RŐL

Mivel az előző számokban, már sok mindenről volt szó, mint pl. a világválság, így gondoltam, hogy a második világegés utáni politikai felismerések, hű, de nagy szó, de a mai helyzetünk alapján is, utána néznék, hogy hogyan is lehetne élni, pillanatnyilag túlélni, e mai gazda(g)sági helyzetet, ami tulajdonképpen, politikai is.

A nótában úgy van, hogy, itt se vót jó, ott se vót jó, se-hogyan sem vót az jó... most meg a világgal vagyunk így. Valahogy, nem így indult el a világbéke a második világháború után, ami az elsőnek, a hibáinak következménye, a mai életünk, meg ennek/ezeknek a következményeinek nem jó, de „demokratikus”, megoldása. A nagy demokráciában, a világon oda megyünk/mehetünk, ahova akarunk, ahol jobbnak hisszük életünk folytatását, egyáltalán nem bízva kishazánkba, szülőföldünkben, de valahogy utána meg arra panaszkodunk, hogy valakik bitorolják, elfoglalják a mienket. Mienk-e az amit, szedve sátorfánkat, egy úgymond jó pillanatban, mint csapat, papot otthagytunk? Mienk-e az, amit egy rossz gazdasági év után úgymond semmiért (van ettől csúnyább kifejezésünk is) elkótyavetyéltünk? Na, ezek a dolgok, ingatlanjaink, ezek (voltak) az értékeink.

Értékeink lehetnek, anyagiak és szellemiek. Az érték az nem ár, de az értéknek ára van. Ezt ma már keverik, és sokan visszaélve az adott előnyös ún. piaci helyzetükkel, a másik felet igazolatlan módon igazságtalanul, megkárosítják, tönkreteszik. C est la vie.

Az érték alapja a munka. A munka lehet fizikai vagy szellemi. Nem egyforma, se nem ugyanolyan, értékben, árban, de egyszerűen ebben fejezzük ki az értéket. Tehát, a munka lehet egyszerű és összetett. Az egyszerűt, amire levezetjük az összetettet időben, órában fejezzük ki, hogy összehasonlíthassuk, arányosíthassuk őket. Az összetett munka sem valami, elképzelhetetlen csoda, csak mivel az emberek sem egyformák, így a munkájuk sem, függ a már előre befektetett munkától. Nicsak, a munka a munkától függ,

nahát itt sokat lehet sumákolni, tehát ezért ilyen borzasztó minden a világban.

Így az előre befektetett munka, vagyis a képzés határozza azt meg, hogy az ún. alapmunkától, ahol semmi képzése nincs a munkásnak, az összetettig, ami lehet elemi, közép, felsőfokú képzés, egészen a tudományok doktoráig. Egy megegyezési szorzószám, határozza meg a mérhető értékét. Ez sajnos nem kell, hogy mindég így legyen, de nincs is legtöbbször így. A piac határozza meg. Itt igazságos fair-play viszonyoknak kellene, hogy legyen, főleg a béke(sség) kedvéért, de sajnos vannak bennfentesek, irányítók, így a piac egy becstelen, igazságtalan intézménnyé torzul(ha)t.

Van, mint már említettem fizikai és szellemi munka. A társadalmi rendszerek ezt többnyire kihasználják, az egyiket a másik ellen uszítják, hogy minél könnyebben uralkodjanak az aktuális hatalmon levők. Ez már a háború, vagyis a végromlás egyik alapja. Legtöbbször a szellemi munkát ócsárolják. Legtöbbször a pedagógusokat, az egyházat, az adminisztráció munkatársait, meg az ún. fehérgallérosokat, akik nem piszkolják be a kezüket és a munkájukba sem izzadnak bele. Érték a hit, a tudás, főleg az elődeink tudásának alkalmazása, és ezt lehet és kell is jól beárazva alkalmazni. A pap, vagyis lelkészünk, sem össze-vissza dumál, de nagyon is szükséges életünkben. Mié? Azé!

Előttünk is voltak, utánunk is lesznek. Az, hogy vagyunk, azt pedig értelmes értékkel kell, amit az utókor alkalmazni fog, leélnünk.

Ennek kellene, hogy legyen a békés életünk, jövőnk alapja. Sajnos a butaság, önzés, a caesarománia (uralkodási vágy) ezt megsemmisíti, így megint egy világegésnek nézünk elébe.

Akkor, hányjuk el az istentől kapott havat és közben, gondolkodjunk.

Bíró Csaba

Gyermekeink öröme - karácsonyi visszatekintés

Hálatelt szívvel tekintünk vissza az elmúlt időszakra. December folyamán minden hétfőn együtt készültünk karácsony ünnepére: énekeltünk, karácsonyi történetet hallgattunk, és kézimunkáztunk a Gyermekmisszió szervezésében. Központi témánk Jézus születése volt, aki Világossággént jött el erre a földre. Alkalmanként több mint 120 gyermek és fiatal vett részt a programokon. A foglalkozások két helyszínen zajlottak: a Központi Otthonban és a Kozma Lajos Könyvtárban. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a szülőknek, családoknak és házigazdáknak a

Református Szeretetszolgálat jóvoltából pedig 175, névre szóló cipősdoboz-ajándék érkezett a bácsfeketehegyi gyermekek számára. Nagy öröm volt számunkra, hogy mindezt együtt élhettük át, és közösen adhattunk hálát Istenünknek, aki nap mint nap gondot visel rólunk. Az idei évben is folytatjuk gyermek- és ifjúsági foglalkozásainkat a Központi Otthonban, ahová szeretettel várjuk a gyermekeket és fiatalokat.

Halász Renáta

segítségükért és támogatásukért, amivel hozzájárultak, hogy az ünnepre való készülődés még gazdagabb és szebb legyen.

Decemberben holland vendégeket is köszönthettünk, akik szeretettel összeállított csomagokkal örvendeztettek meg a gyermekeket és a felnőtteket egyaránt. Emellett hálás szívvel vettük át az Észak-Írországból érkezett cipősdoboz-ajándékokat, melyek tartalma évről évre nagy örömet szerez. A Magyarországi

Podolszki József publicisztikai pályázat

A bácsfeketehegyi Kozma Lajos Fiókkönyvtár meghirdeti a 29. Podolszki József Publicisztikai Pályázatot. Az érdeklődők a következő műfajokban pályázhatnak eddig még sehol, semmilyen formában nem publikált írásokkal: interjú, jegyzet, glossza, tárcsa és karcolat.

A jelentkezési korhatár 40 év. A pályázat jelíges.

A pályaműveket az idei évtől a bfhkonyvtar@gmail.com e-mail címre kell elküldeni pdf formában.

A beérkezési határidő 2026. március 23-a.

A pályázók az emailben adják meg a következő adatokat: név, cím, e-mail cím, telefonszám – ezekre a szervezőknek van szüksége. A pályázat továbbra is jelíges, amit az írás végén kell feltüntetni.

A díjak:

1. díj: 20000 dinár

2. díj: 15000 dinár

3. díj: 10000 dinár

Az ünnepélyes díjátadás 2026. március 28-án lesz Bácsfeketehegyen a Podolszki József Irodalmi Emléknapp keretében.

BOLDOGSÁG, PILLANATOK, AMELYEK SZÁMÍTANAK

A boldogság nemzetközi napja – március 20

„Te vagy a saját boldogtalanságod kovácsa.”

A sötétség kora c. film

Miért vagyunk, mi magyarok, ennyire boldogtalanok? A Gallup intézet 2025-ban végzett felmérése szerint („Világboldogság jelentés”) Magyarország a 69.-ik helyen áll a világ országai között (a 147. országot tartalmazó listán) ami jelentős visszaesés az előző évhez képest, amikor még az 56-dik helyen volt. A leszakadás okai a következők lehetnek: az élet elégedetlenség, elégedetlenség a jövedelemmel, egészséggel, szabadsággal, a nagylelkűség csökkenése, rosszabb gazdasági kilátások, elmagányosodás. Továbbá, ránk magyarokra jellemző az ún. „panasz kultúra”, olyan társadalmi beidegződés, ami kihat az átlagos boldogságérzetre. Szerbia a 2025-ös évben a 31. helyet szerezte meg, amivel az egyik legnagyobb felzárkózó országgá vált. Köszönhető a megnövekedett társadalmi optimizmusnak és bizalomnak, nagylelkűségnek, a szubjektív életelégedettségnek, szabadságérzetnek.

Mégis, miért nem vagyunk boldogabbak, mikor lehetnénk? Van a boldogságnak receptje? Igen van, a tudomány is foglalkozik a kérdéssel és sok pozitív pszichológus kutatja a boldogság receptjét. Az embernek magának és a társadalomnak is fontos, hogy minél több jól-létben, boldogságban élő ember legyen. A boldogság ma már nem luxus, hanem alapvető emberi szükséglet, ugyanannyira fontos, mint a gazdasági fejlődés, javítja az érzelmi/lelki/testi egészséget. Nem meglepő, hogy mind, többen igyekeznek változtatni az életükön, keresik és igyekeznek megelégedni a jóllétet. Ebből a célból hirdették meg 2012-ben a boldogság nemzetközi napját, hogy március 20-án mindenki gondolkodjon el rajta, hogyan tudna boldogabb lenni, min tudna változtatni, előmozdítani ennek az alapvető emberi célnak érdekében. Amiért március 20-ára esett a választás, ui. ezen a napon van a tavaszi napéjegyenlőség, amit a fény és sötétség egyensúlya jelképez. A boldogságnap fel kívánja hívni a figyelmünket arra, hogy a személyes belső/külső harmóniánk érdekében, nekünk is érdemes lenne elgondolkodni azon, melyikből engedünk be többet az életünkbe: a fényből vagy a sötétségből. A választásunkon múlik, milyen világot alakítunk ki magunknak, minek adunk nagyobb teret életünkben: a fénynek vagy a sötétségnek, hiszen a

kettő együtt nem létezhet.

Érdemes-e várni és halogatni a boldogságot, miközben az élet állandóan múlik? Ha mindig csak várunk valamire – egy jobb pillanatra, megfelelőbb körülményekre, tökéletesebb világra – az élet közben észrevétlenül elszalad mellettünk. Mégis, akkor mit tehetünk a jóllétünk érdekében? A választ, a boldogság receptet Sonya Ljubomirskynek köszönhetjük, aki megalkotta a tartós boldogság elérésének három tényezőjét, a boldogságképletet: (Lyubomirsky-féle 50-40-10 modell). Ezek közül az első a genetika, melynek nagy hatása van vérmelegletünkre, mennyire vagyunk derűsek vagy mekkora hajlamunk van a búskomorságra (50%). Második, a legfontosabb tényező: a tudatos cselekedeteink, viselkedésünk, az életvitelünk, mit teszünk aktívan, a boldogságunk érdekében. Látható, hogy a boldogság közel fele olyan dolgokon múlik, amelyeket befolyásolni, változtatni tudunk. Ezek közé tartoznak: a hála gyakorlása, optimistább gondolkodás, az egymás közötti kapcsolatokat ápolása, a neheztelés elengedése, megbocsátás, a jó pillanatok keresése és meghosszabbítása, reális és motivált célok kitűzése, és megvalósítása, közösséghez tartozás, stresszcsökkentés, testmozgás. Az a feladatunk, hogy ezeket a programokat egyéniségünkre szabva, de rendszeresen gyakoroljuk. A napjainkban annyira preferált pénz és az egyéb anyagi

Kép (pexels): „A legtöbb ember olyan boldog, amennyire elhatározza magát, hogy az legyen.” – Abraham Lincoln

életkörülmények, meglepően kevéssé számítanak, csupán 10%-ban befolyásolják boldogságot, ide tartozik még (a pénzen kívül): a lakóhely, egészség, a beosztás, a rang. Ezek tükrében érdemes megfontolni és kidolgozni a saját boldogságstratégiánkat, hogy több boldogságot vigyünk életünkbe, hiszen megtehetjük. Megtehetjük és mindannyian megérdemeljük, hogy boldogok legyünk, függetlenül attól, hogy honnan eredünk, mit éltünk át, vagy merre tartunk az életben. A boldogság nem jutalom, alapvető emberi igény, megéri érte küzdeni még a nehéz életszakaszokban is.

Mit okoz a boldogság a szervezetben? Az agyat „előnti” a dopamin és a szerotonin, két kulcsfontosságú neurotranszmitter, melyek két különböző módon hatnak a boldogságérzetre. A dopamin a motivációért és a jutalomérzetért felelős: (az akarás és jutalom tanulásának neurotranszmittere) erőt ad, motivál, ösztönöz, hogy egy feladatot sikeresen elvégezzünk („végre akarom hajtani”), majd cél elérése után kiváltja a jutalomérzetet is, rövid, izgalmas, „felvillanó” boldogság formájában. Például: elvégezzünk egy feladatot vagy megnyerünk egy kihívást, ez az agyban dopamint szabadít fel, rövid, de gyorsan csökkenő boldogságérzetet kelt. A dopamin okozta, gyorsan múló boldogságérzet állhat, akár egyes függőségek hátterében is, ugyanis bizonyos cselekvések újra, meg újra arra serkentenek bennünket, hogy ismételjünk meg őket, hiszen utána, jutalmat kapunk, vagy jutalomra számíthatunk, mint pl. a munkafüggőség, szerencsejáték, tévéfüggőség, pornófüggőség. Ezek képesek dopamin-stimulust kiváltani, amivel jelentős dopaminválaszt, dopamin-csúcsot hoznak létre, ami képes állandó hajszoltságot, kiegészítést okozni.

A szerotonin az elégedettség, a kiegyensúlyo-

zottság: a nyugalom, a belső stabilitás, a jó hangulat, az érzelmi egyensúly hormonja. Fontos az étvágy, az alvás szabályozásában, de közrejátszik az egymás közötti értelmes kapcsolatok kialakításában, képes kialakítani a hosszú távú, tartós, csendes boldogságot. Hiányában, a lélekben üresség, szorongás, depresszió alakul ki.

A jóllétéhez mind a két hormonra szükség van: a dopamin „kitűzi” a célokat és megadja hozzá az lelkesedést, míg a szerotonin gondoskodik róla, hogy eközben jól is érezzük magunkat.

Lehet-e más célja az embernek, mint a boldogság pillanatainak növelése? A boldogság nem egy távoli cél, hanem döntés kérdése, amit napról napra meg kell hoznunk azzal, hogy jelen vagyunk saját életünkben. Bizonyos mértékig fokozhatók, ezek a pillanatok, amikor megteremtjük feltételeit: amikor megszüntetjük a hiányérzetet, s belátjuk, bár nem minden tökéletes, de amire épp szükségünk van, abból van elég, és ezért hálásak vagyunk. Megszüntetjük a múlton való rágódást, a jövőtől való félelmet, élvezzük a jelent és mindazt, amink van, amikor összhangban vagyunk önmagunkkal, a rövid találkozást a tökéletességgel. Elfogadjuk, hogy lehetnek negatív érzéseink, akár szenvedésünk is, amiket elfogadunk, nem harcolunk ellenük, tudunk akkor is jól élni, amikor épp nem vagyunk boldogok. Bele kell nyugodnunk, hogy nem lehet mindig jól lenni, időnként elfáradunk, bizonytalanok, gyengék vagyunk. Mégis, amikor valami jó történik velünk, érdemes megjegyezni, „most elégedett vagyok”. Érzékelni, észrevenni, sőt megosztani másokkal a szépet a világban, amit magunk körül, látunk, hallunk, érzünk. Már Roden felhívta a figyelmet: „A szépség mindenütt ott van, nem rajta múlik, hogy nem látjuk meg.” A közös öröm megsokszorozza az élményt, erősödnek a kapcsolataink. Kulcsfontosságú, megadni a testnek és az elmének is a legfontosabbat: az alvást, a mozgást, a hatékony stresszkezelést. Gondoljuk át: talán a boldogságot nem is kellene tovább keresnünk, elég lenne észrevennünk, hogy sokszor már ott van, éppen csak nem állunk meg és nem vesszük észre, a jóllét pillanatainak láncolatát, és nem éljük meg.” A Föld egyszerre borzasztó és gyönyörűségi hely. Te, mint egyén lehetsz itt boldog, vagy akár boldogtalan is. A lehetőség, a csoda benned van, tőled függ, mit kezdesz az életteddel.” figyelmeztet S. Lyubomirsky.

Kép (pixabay): Márai Sándor: „A boldogságot tulajdonképpen minden félórában, minden percben újra és újra fel kell találni.”

Dr. Kasza Bálint

Télidőben a vadaskertben

Az idei tél bizony megmutatta rég nem látott arcát. A tartós hóesésen kívül volt részünk kemény mínuszokban, ónos esőben, hósztálásban, amely sokunk életét, munkáját megnehezítette. Azonban a gyerekek számára elhozta a téli örömek, a szánkózás, a hóemberépítés és egyéb játékok lehetőségét. Ám kint a határban a szabadban élő állatok számára ez igazi élet-halál harcot jelentett, hiszen a hófedtetájon nagyon nehéz táplálékhoz jutniuk, ezért szükséges az emberi beavatkozás, vagyis a vadállomány rendszeres etetése. A közhiedelemmel ellentétben a vadászok nem csupán „levadászák”, „irtják” a vadat, hanem gondoskodnak róluk egész év folyamán. Ezt a témát körbejárva beszélgettünk Bede Sándor barátommal, aki a helyi vadásztársaság titkára.

Vadászegyesületünkben már évek óta jól szervezeten működik a vadállomány téli etetése, azonban az idei esztendőben a tartós hóréteg kialakulásával még fokozottabb odafigyeléssel végezzük az etetést, illetve az etetők folyamatos feltöltését. Jelenleg a feketicsi határban vadászterületünkön 14 tetővel fedett etető van kihelyezve, valamint 11 tetőnélküli kisebb etető és egy programozható automata szemes takarmány kiszórására alkalmas önetető. A havazás miatt növeltük a takarmány mennyiségét, amelyet 2-3 nap elteltével ellenőriztünk, hogy a vadállomány ellátása folyamatos legyen. A fedett etetőknél a rácsokat szénával – fű-és hereszéna – rakjuk meg, valamint szemes

takarmányt és csöves kukoricát is kiszórunk. Több esetben némelyik etetőnél akár 50kg szemes kukoricát is kiöntöttünk, mivel úgy ítéltük meg, hogy ott nagyobb az igény, több állat látogatja. A szemes kukoricába szoktunk ocsút is keverni, valamint takarmány sóval is kiegészítjük a „menüt”.

A szükséges takarmányt hogyan tudja biztosítani az egyesület?

A vadászegyesületünknek van némi saját szántóföldje, amely árendáját takarmány formájában kapjuk, azonban szükségszerűen vásárolunk is a termelőktől, hogy ne legyen hiány, mivel nagyon fontosnak tartjuk – ha már odaszoktunk az etetőkhöz az állatokat – a folyamatos ellátást. Az idén amikor a terepi viszonyok olyanok voltak, akkor az egyesületünk terepjárójával jártuk végig az etetőket, azonban a vastag, összetömörödött, olykor vékony jégpáncéllal fedett hóréteg miatt volt rá eset, hogy erősebb traktorral láttuk el a feladatunkat.

Említetted a folyamatosságot, hogyan van megszervezve, kik vesznek részt és milyen beosztás alapján kerül sor egy-egy vadász részvételére?

Valójában van egy állandó összetételű csapat, azonban szükségszerűen bármelyik társunk részt vehet, illetve akinek olyan indítatása, mondjam így szükség érzete, hiánya van a természet nyújtotta téli látványban, az jelentkezik a – diplomával rendelkező –

vadászmesternél, aki koordinálja az egész folyamatot. Meg kell említenem, amit bizonyára kevesen tudna, hogy minden vadásznak van kint elhelyezett etetője, amelyről gondot visel. Ezt úgy oldottuk meg, hogy két vadász épít – esetleg építet – egy fedett, szénarácscsal és etető vájúval rendelkező etetőt, amelynek egész évben gondját viseli. A vadászegyesületünknek jelenleg 28 tagja van, így értelemszerűen 14 fedett etetővel rendelkezünk, amely nagy előnye, hogy a takarmány nem ázik át. Ezeket elsősorban az őzek keresik fel, de természetesen itt is más apró vadak is élelemhez jutnak, nem csak a számukra kihelyezett 11 etetőnél.

Környékünkön az őz számít nagyvadnak. Ez a populáció milyen mértékben van jelen környezetünkben?

Vadásztársaimmal ebben a téli időszakban – elsősorban amióta tart az etetés – felfigyeltünk az őzállomány jelentős megnövekedésére. Ebből egyértelműen arra következtetünk, hogy a környező, szomszédos vadgazdaságokban kevésbé sikeres a vadak téli ellátása. Érdekes módon a határ nyugati részén észlelhető jelentősebben a megnövekedett létszám, talán ez annak is betudható, hogy a keleti oldalról az autót is nagymértékben korlátozza a szabad mozgásukat. Olykor kisebb csoportokba verődve keresik az élelmet, de nem ritkaság, amikor 40-50 fős csapatban láthatóak.

Vadászbeszámolóik révén tudjuk, hogy régiókban az utóbbi időben megjelent az aransakál, amely éppen az őz állományra jelent nagy veszélyt!

Sajnos ez így van. A mi vadászterületünkön is megjelent az aransakál, vagy más néven a nádi farkas, amely elsősorban az őzgidákra vadászik előszeretettel. A rókánál valamivel nagyobb testű állatról van szó, amely felmérhetetlen kárt tud okozni az őzpopulációban. Igen óvatos, ravasz, ezért nehéz is levadászni. A feketési határban nem találtunk sakált kotorékot, feltehetően nem találja elég biztonságosnak az utódok felnevelésére. Viszont rókatanyát, kotorékot többet is felleltünk, amely az apró vadakra jelent veszélyt, ezért kilövése egész évben engedélyezett, akárcsak a borz, a nyest, és az említett aransakál.

Gondolom, a vadásztársaság tagjainak nem csak a téli időszakban van feladatuk, hanem évközben is! Természetesen mindig van kisebb-nagyobb tennivaló. Az etetők átnézése, javítása, a magaslesek karbantartása, és amire az utóbbi években fokozott figyelmet

fordítunk, hogy a vadászterületünk különböző pontjain kiépített itatókban állandóan legyen ivóvíz. A tikkasztó hőség a vadállományt is megviseli, ezért szükséges nyáron is gondot viselni róluk. Hat ilyen földbevájt, kibetonozott medencével rendelkezünk, amelyek egyenként 3-5000 liter víz tárolására alkalmasak.

Fejlesztés, egyéb beruházás van-e tervben az idei esztendőre vonatkozóan?

Mindig vannak rövidtávú terveink is, elképzeléseink, amelyet szeretnénk megvalósítani. Mint már említettem van egy programozható szemestakarmány etetőnk, amely kiváló szolgálatot nyújt. Pályázat útján szeretnénk még egyet beszerezni, valamint a fogoly és a fácán állomány növelésére támogatást igényelni az országos Vadászszövetségtől – nyilatkozta Bede Sándor a helyi vadászegyesület titkára, akivel az aktuális eseményekről beszélgettünk.

Valójában ez egy kimeríthetetlen téma, mert lehetne beszélgetni a vadásszá avatás folyamatáról, a vadászfegyverekről, a vadászkutyákról, a vadászturizmusról, az ételekről, és a szebbnél-szebb, olykor mesébe illő vadászélményekről. Bízunk benne, hogy az említett témákat is idővel az olvasók elé tudjuk tárni.

Szukola Béla

Az egészség a legnagyobb kincs

A bácsfeketehegyi Fecske falulap február–márciusi száma olvasóinak szeretném elmondani, hogy hetvenöt esztendővel a hátam mögött nagyon várom a tavaszt. Ebben bizonyára sok minden közrejátszik, de úgy érzem, alapvetően arról van szó, hogy ebben a korban már jobban tűröm a meleget, mint a hideget.

Ennek kissé talán ellentmond az a tény, hogy rendkívül megörültem a januári havas, a régi gyermekkori telekre emlékeztető időszaknak. Jó volt látni a közösségi oldalakon azt az örömet, amellyel az igazi telet eddig nem tapasztaló feketicsi gyerekek birtokba vették falunk szánkózásra teremtet, lejtős utcáit. Ugyanazokat a partokat, amelyeken egykor szüleik és nagyszüleik is napestig örültek a havazás hozta megtisztulásnak, az önfeledt kacagással és együttműködésről szóló gyerekzsivajjal járó téli örömeknek.

Hiszem, hogy ezekben a napokban sokan érezhették: van élet ezen a tájon. Ki azért, mert gyermekeivel, unokaival élhette át a szánkózás, a hóemberkészítés és a hógolyócsaták adta, életre szóló közös élményeket, mások pedig azért, mert felidézhatték saját, régen megélt téli örömeiket.

Ez a tél azonban számomra más volt, mint az előzőek. Ezt elsősorban annak tulajdonítom, hogy hosszú évek után először sikeresen támadott meg az influenza vírusa, ami igencsak kellemetlen élménynek bizonyult. Igazából lábon hordtam ki a betegséget, sokat pihentem, és nagyon keveset tartózkodtam házon kívül. A Fecskebe szánt írásomat is ennek a tapasztalatnak szentelem: szeretném elmondani, miként éltem meg ezt az időszakot.

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy saját elhatározásomból, felelősségteljes döntésként bíztam rá a szervezetemre a gyógyulást, orvosi segítség és gyógyszerhasználat nélkül. Természetesen mindenki maga dönt az egészségét érintő kérdésekben, és azt sem titkolom, hogy számomra is adódhatnak olyan helyzetek, amikor orvosi segítséget kérek, és betartom az előírt gyógyszeres vagy egyéb terápiát.

Elhúzódó megfázásom tapasztalatai

A megfázást – főként fiatalabb korban – általában rövid lefolyású, néhány napos betegségként tartjuk számon. Ha nem komplikálódik, és nem torkollik tüdőgyulladásba, legtöbbször torokkaparással, orr-

folyással vagy köhögéssel jár, majd viszonylag gyorsan lezajlik.

Tíz évvel ezelőtt elkezdett életmódváltásom eredményeként az immunrendszerem annyira megerősödött, hogy az elmúlt év december tizedikéig mindössze egyetlen alkalommal kerültem megfázás közeli állapotba.

A tavaly decemberi megfázásom egy tartósan megterhelő, stresszes időszak után jelentkezett. A stressz következtében az immunrendszerem hirtelen legyengült, a bennem és körülöttem jelen lévő vírusok pedig kihasználták az alkalmat. A megfázásomat nem kísérte hőemelkedés vagy magas, az öngyógyítást segítő láz, ehelyett általános levertséget, gyengeséget és kifejezett fáradtságot tapasztaltam. A megszokott napi tevékenységek is nagyobb erőfeszítést igényeltek, a terhelhetőségem jelentősen csökkent.

Az első néhány nap különösen nehéz volt. Teljesen elment az étvágyam, három napig gyakorlatilag semmit nem ettem. Utólag egyértelművé vált számomra, hogy a szervezet ilyenkor az energiáit máshová csoportosítja: a védekezés elsőbbséget élvez, az emésztési folyamatok háttérbe szorulnak. Lázam továbbra sem jelentkezett, ennek ellenére rendkívül kimerültnék

éreztem magam. Olyannyira, hogy advent harmadik vasárnapján nem mentem el istentiszteletre, és nem néztem meg sem a bácsfeketehegyi, sem a kishegyesi művelődési egyesületek karácsonyi műsorát.

A szervezetem egyértelműen jelezte, hogy a megfázással jelentősen megnő a pihenés iránti igényem. A javulás fokozatosan indult meg: először az étvágy tért vissza, majd lassan a közérzetem is javult. A fizikai erőnlétem apró lépésekben növekedett. A megfázás teljes lefolyása nálam közel három hetet vett igénybe. Ez elsőre hosszúnak tűnhet, ugyanakkor vírusos fertőzések esetén nem számít rendkívülinek, különösen akkor, ha a betegség kialakulását tartós túlterhelés előzte meg.

A gyógyulás során tudatos döntésem volt, hogy – amennyiben lehetséges – nem használok gyógyszereket, és a felépülés folyamatát teljes egészében a szervezetemre bízom. A hangsúly a megfelelő folyadékbevitelre, a pihenésre és a regeneráció támogatására helyeződött. Gyógyteák, meleg italok, nyugalom és a fizikai megterhelés csökkentése segítették a felépülésemet.

A három hétig tartó megfázás lezajlása után a folyamat nem zárult le egyik napról a másikra. Bár az általános gyengeség megszűnt, és a közérzetem javult, bizonyos tünetek továbbra is fennmaradtak: torokkaparás, időszakos köhögés, bőséges nyáktermelés és orrfolyás is jelentkezett. Ezek könnyen kelthetik azt az érzést, hogy a betegség visszatér, ám a tapasztalatom azt mutatta, hogy nálam mindez inkább a regenerációs szakasz részét képezte.

A vírusfertőzést követően az orr és a légutak nyálkahártyája gyakran még érzékeny marad. A fokozott váladékképződés ilyenkor a tisztulási folyamat része. Ezt Fluimucil és ACC nyákkoldó pezsgőtabletták váltott használatával próbáltam segíteni. A szervezet így könnyebben megszabadul a letapadt váladéktól, az elhalt sejtektől és az irritáló anyagoktól. Amennyiben a váladék áttetsző vagy fehéres, az jó jel, mivel arra utal, hogy nem alakult ki bakteriális, esetenként antibiotikus kezelést igénylő fertőzés.

Fontosnak tartom elmondani,

hogy nem támogatom az immunrendszert gyengítő antibiotikumok nyakló nélküli, gyakran felesleges használatát. Ezek a készítmények nemcsak a káros, betegséget okozó baktériumokat pusztítják el, hanem az emésztőrendszerünkben élő, az immunrendszer állapotáért felelős hasznos baktériumokat is. Ennek a bélflórának a pótlása időigényes folyamat, amelyet véleményem szerint semmilyen probiotikus tabletta nem képes gyorsan helyreállítani.

A tüsszögés és az orrfolyás ebben az időszakban szintén gyakori. A nyálkahártya fokozottan reagálhat a hőmérséklet-változásra, a száraz levegőre vagy más környezeti hatásokra. A hörgőkben kialakuló váladék lassabban ürül, ezért a köhögés és a nyáktermelés akár két-három hétig is fennmaradhat anélkül, hogy újabb fertőzés állna a háttérben. A köhögés során feljövő váladék lenyelése nem jelent veszélyt, az emésztőrendszerünk természetes módon kezeli azt.

A megfázás heveny szakaszának elmúltával a gyógyulás támogatására nálam továbbra is elegendőnek bizonyultak az egyszerű, kíméletes módszerek. A bőséges folyadékbevitel segíti a váladék hígulását, a meleg italok enyhítik a torok irritációját. A rövid ideig tartó gőzölés, inhalálás lazítja a letapadt nyákot, a torok kímélése pedig csökkenti a köhögési ingert. Ezek az eszközök nem avatkoznak be erőszakosan a folyamatba, hanem együttműködnek a szervezet természetes regenerációjával.

Az elhúzódó megfázás tapasztalata számomra arra hívta fel a figyelmet, hogy a vírusos fertőzések lefolyása egyénenként jelentősen eltérhet. A gyógyulás

nem mindig gyors, és nem minden esetben látványos. A szervezet helyreállítása időt igényel, különösen akkor, ha a betegséget megelőzően hosszabb ideig fennálló fizikai vagy lelki túlterhelés volt jelen. A türelem, a pihenés, a stressz kordában tartása, és az alapvető támogatás sok esetben elegendő ahhoz, hogy a szervezet visszatérjen a megszokott működéséhez.

Ennyi fért bele ebbe az írásba. Azt tervezem, hogy a Fecske következő, tavaszi számában könnyebb és vidámabb témákkal foglalkozom majd. Addig is vigyázzunk magunkra és az egészségünkre, mert abból továbbra is csak egy van.

Pál Károly

Megszűnik a helyi járulék Ülésezett Kishegyes község képviselő-testülete

December 15-én tartotta meg, jelenlegi összetételében, 20. rendes ülését Kishegyes község képviselő-testülete. A képviselők 13 napirendi pontot vitattak meg, amelyek között volt a jövő évi költségvetés. Oroszi Sándor, a testület elnöke elmondta, hogy jelentős változások várhatóak.

– A községi költségvetésnek fontos eleme, hogy jövőre nem írjuk ki a helyi járulékra vonatkozó népszavazást. Ez azt jelenti, hogy a mezőgazdasági termelőknek, a vállalkozóknak és a dolgozóknak nem kell helyi járulékot fizetni.

Ez mintegy 50 millió dinár kiesést jelent a jövő évi költségvetésből, amelyet leginkább a helyi közösségek fognak megérezni. A többi intézmény esetében a keret változatlan maradt az ideihez képest.

– A béremeléseket illetően sikerült úgy átcsoportosítanunk a forrásokat, hogy biztosítani tudjuk a jövő évi 10,1 százalékos minimálbér-emelést, valamint az 5,1 százalékos közszférabeli béremelést – mondta Oroszi Sándor, majd arról is szólt, hogy a költségvetés kapcsán még elfogadták az idei községi költségvetés zárszámadásának külső vizsgálatát.

Változás várható a helyi kommunális tevékenységek kapcsán is – tudtuk meg a községi képviselő-testület elnökétől. A jövő évtől a helyi Komunál Közvállalat közvetlen kapcsolatba kerül a Regionális Hulladéktároló és Hulladékgazdálkodási Kft.-vel. Ez azt jelenti, hogy a községnek nem lesz szerepe a személtelhordásban, ugyanis eddig a község fizette a hulladéktárolónak a kommunális hulladék kezelési díját. Február 1-jétől ezt a Komunál Közvállalat végzi – mondta Oroszi Sándor, majd arról is szólt, hogy elfogadták a jövő évi káderügyi tervjavaslatot is. Kishegyes Község Szociális Központjának kinevezték a régi-új igazgatóját Lana Vujić Kosednar személyében.

– Személycserék voltak Kishegyes község rendkívüli helyzetekkel foglalkozó törzskarában, megváltoztattuk a szociális központ statútumát, valamint elfogadtuk a jövő évi munkatervét. Utolsó végzésjavaslatként jóváhagytuk a Kishegyesi Könyvtár 2026-os ügyviteli és pénzügyi tervét, valamint programját – közölte az elnök, majd hozzáfűzte, hogy az idén várhatólag nem lesz több községi képviselő-testületi ülés.

L.J.

Forrás: Magyar Szó

Téli fásítás Bácsfeketehegyen Több mint száz facsemetét ültettek el

Egy összefogásnak köszönhetően december 20-án délelőtti fásítási akciót tartott a bácsfeketehegyi határban a Vajdasági Magyar Szövetség Ifjúsági Fórumának Kishegyes községi szervezete. Bezzeg Nikolett, a községi szervezet alelnöke arról számolt be lapunknak, hogy az akciót közösen rendezték a Zöld Dombok Környezet- és Közösségfejlesztési Szervezettel, a Szarvas Vadásztársasággal és a Bácsfeketehegyi Gazdakörrel.

– A célunk, hogy zöldebb, élhetőbb környezetet teremtsünk a helyiek számára. Fontos számunkra, hogy a civil szervezetek, az ifjúsági közösségek és a helyi egyesületek együtt tegyenek a környezetünkért. Összesen 106 facsemetét, 18 ezüst juhart, 35 tamariskát, 35 gyöngyvesszőt és 18 nyárfát ültettünk

el. Ezek a fafajták jól alkalmazkodnak a helyi adottságokhoz. A téli fásítás különösen kedvező a facsemeték számára, hiszen ilyenkor a növények nyugalmi állapotban vannak, így tavasszal erősebben indulnak fejlődésnek – közölte Bezzeg Nikolett, és elmondta, a szervezők célja, hogy a jövőben is folytassák az ilyen jellegű kezdeményezéseket, és további területeken hozzájáruljanak Bácsfeketehegy és a község zöldfelületeinek bővítéséhez.

A facsemetéket a Vajdaság Erdői Közvállalat biztosította.

L.J.

Forrás: Magyar Szó

Az OTP Bank digitalizálja kishegyesi kirendeltségét

Az egészségházzal és az önkormányzattal kapcsolatos híreszteléseknek nincs valóságalapja

Az utóbbi időben olyan híresztelések keltek szárnyra Kishegyesen, melyek szerint az OTP Bank bezárja helyi bankfiókját. Mivel ez az egyetlen olyan pénzügyintézet, melynek van még a község területén kirendeltsége, a hír aggodalommal töltötte el, elsősorban az idősebb polgárokat. Megkeresésünkre a bankfiók dolgozói is megerősítették, hogy be fogják zárni a kirendeltséget, a bankautomata viszont a polgárok rendelkezésére áll majd. Oroszi Sándor, a községi képviselő-testület elnöke is egy, a közösségi oldalon megjelent posztban erősítette meg az információt. „A bankkal történt egyeztetés után sajnos megerősítést nyert, hogy a kishegyesi kirendeltség 2026. január 30-án megszűnik. A döntés a bank hosszú távú stratégiájával összhangban született, amely a szolgáltatások további digitalizációját, a hálózat racionalizálását, valamint az ügyfelek megváltozott igényeire való alkalmazkodást célozza. Az elmúlt időszakban egyre többen vették igénybe a bank szolgáltatásait digitális csatornákon keresztül, beleértve ezt a fiókot is. A jó hír, hogy Kishegyesen továbbra is elérhető marad a modern ATM (bankautomata), amely

készpénzfelvételt és befizetést is lehetővé tesz dinárban és devizában egyaránt. Emellett üzembe helyezésre került egy ATS-készülék, amely a jogi személyek (vállalkozók és más szervezetek) számára 0–24 órában biztosítja a napi forgalom befizetését. Ez garantálja, hogy Kishegyes község lakóinak alapvető banki igényei zavartalanul kielégíthetők legyenek. A további teljes körű banki szolgáltatások a topolyai OTP-fiókban érhetők el, ahol a munkatársaik készséggel állnak rendelkezésre minden további ügyintézés és tanácsadás során.” – olvasható a posztban. A poszt utóiratában Oroszi azt is megjegyzi, hogy „minden más, felreppent spekuláció – az egészségház vagy a község háza bezárásától kezdve – valótlan, nincs valóságalapja”. A faluban, illetve a község területén ugyanis olyan híresztelések is szárnyra keltek, melyek szerint az egészségházat más környékbeli intézményhez csatolják, csak egy helyi rendelőben végeznék a lakosság egészségügyi ellátását. Még olyan hírek is terjengnek, mi szerint a község elveszíti önállóságát, a településeket más szomszédos önkormányzatokhoz csatolnák. Ez utóbbit is cáfolta a képviselő-testület elnöke.

T.P.

Forrás: Magyar Szó

Döntéshozatal

Életünk során folyamatos döntéshozatalnak van kitéve az agyunk. Napi szinten is számtalan döntésre, elhatározásra vagyunk kényszerülve. Olykor kevésbé lényeges dologban kell döntést hoznunk, de vannak nagy jelentőséggel bíró esetek, – szép számban – amikor határozatot kell hoznunk. Néha van némi időnk a gondolkodásra, néha viszont szinte azonnal kell döntenünk, aminek esetleges negatív következményeit legtöbb esetben nekünk kell viselnünk. Szerencsére azonban van olyan eset is, amikor kellő idő áll rendelkezésünkre, amikor jól át tudjuk gondolni döntésünk helytállóságát, esetleges következményeit, úgy saját, mint közösségünk érdekeit szem előtt tartva.

Április 12-én Magyarországon parlamenti választások lesznek, amelyen a magyarországi lakosokon kívül a kettős állampolgársággal rendelkező külföldi magyarok is részt vehetnek. Ezen a választáson nekünk, vajdasági magyaroknak is lehetőségünk nyílik a véleménynyilvánításra. El kell döntenünk mit is szeretnénk? Hogyan szeretnénk élni a jövőben? Megvagyunk-e elégedve a jelenlegi magyar kormány politikájával, amely többek között a külföldi magyarság felkarolására, életfeltételeinek javítására irányul. Szeretnénk-e a jövőben is, hogy fiataljaink a Prosperitati alapítvány által, - amely a jelenlegi magyar kormány támogatása révén működik – folytatódjon a vajdasági magyar fiatalok házvásárlása, mezőgazdasági mehanizáció fejlesztése, kisiparosok, vállalkozók támogatása? Döntenünk kell! Nekünk is érdekünk, hogy a kettős állampolgárságunk megmaradjon, nekünk is érdekünk, hogy a külföldön – a jobb élet reményében – munkát vállalt fiataljaink meg-

tudják valósítani az alapvető életvitelhez szükséges egzisztenciális biztonságot. Továbbá feltehetjük magunknak a kérdést/kérdéseket, hogy megvagyunk-e elégedve jelenlegi magyar kormány illegális bevándorló ellenes, illetve a háborúellenes politikájával. A jelenlegi kormány a béke pártja áll, a béke mellett döntött. Annak ellenére, hogy EU több tagországa, és egyes magyarországi ellenzéki pártok, tömörülések kard csörtetve a háború zászlaja alatt hadba készülnek. Magyarország kormánya a béke útja mellett döntött. Ép eszű ember nem a rettegést, nem a rommá lőtt házakat, nem az elpusztult városokat, nem a halált választja, hanem a békét.

Nekünk, délvidéki magyaroknak is van lehetőségünk beleszólni a döntéshozatalba, hogy milyen úton haladjon tovább Magyarország, amelyet a jelenlegi magyar kormánynak köszönhetően 2011-óta már jogosan anyaországnak nevezhetünk.

Sz-a

A Feketicsi gyevi bíró(k)

Mint, ahogy ígértük, be is tartjuk. Megjegyzéseikre oda figyelünk, akár írásban, akár szóban, névtelenül fogadjuk helytálló megjegyzéseiket. Sok szennyünket betakart a hó, na itt is lehet a kákán csomót találni. A Község törvényes (akármit jelent is, sántít) keretek között is felkérte a lakosságot ez égi áldás eltakarítására, de a címben említett szubjektum főszereplő lett. A polgárok elégedetlenségét a kommunális vállalat területein keletkező kriminális mennyiségű hó váltotta ki a piactéren és a Helyi közösség székhelye előtt.

Várjuk szemfüles megjegyzéseiket, amik természetesen, igazak is.

cs.

Törésvonal

Van valami különösen törékeny abban, ahogyan az ember álmodik. Nem csak éjszaka, amikor lehunyja a szemét, hanem nappal is, amikor egy gondolat halkan megmozdul benne, és még nincs neve, nincs alakja, csak reménye. Az álom mindig csendben érkezik. Nem kopogtat. Nem kér engedélyt. Egyszer csak ott van, és ha nem figyelünk rá, ugyanilyen halkan el is tűnik. Gyerekként még természetes volt. Álmodtunk anélkül, hogy magyarázatot kerestünk volna rá. Nem kérdeztük, reális-e, megvalósítható-e, hasznos-e. Az álom akkor még nem projekt volt, nem célkitűzés, nem önéletrajzi elem. Csak egy belső mozgás. Egy vágy, hogy többek legyünk annál, ahol éppen állunk. Aztán ahogy nőttünk, az álmaink lassan megtanultak viselkedni. Megtanulták, mikor szabad megszólalni, és mikor kell hallgatni. Megtanulták, hogy nem illik túl nagyra nőni. Az iskola, a munka, a rendszer mind-mind finom kézzel faragták le róluk a sarkokat. Nem erőszakkal. Sokkal hatékonyabban: kétellyel. „Ez szép gondolat, de nem reális.” „Ebből nem lehet megélni.” „Legyen inkább egy biztos terved.” És az álom, amely nem szereti a vitát, lassan visszahúzódott. Nem halt meg. Csak mélyebbre költözött. Pedig az álom nem ellensége a valóságnak. Az álom a valóság előszobája. Minden, ami valaha megtörtént, előbb álom volt. Egy gondolat valakiben, aki mert egy pillanatra elszakadni attól, ami van, és elképzelni azt, ami még nincs. A történelem nem más, mint megvalósult álmok és elbukott ábrándok egymásra rakódott rétege.

Városok, határok, eszmék, forradalmak – mind egy álomból indultak. És mégis, ma úgy beszélünk az álmodozásról, mintha gyengeség lenne. Mintha a realitás kizárná a képzeletet. Éjszaka azonban nincs kontroll. Az álom ilyenkor visszaveszi a jogait. A tudomány azt mondja: az agy rendszerez, feldolgoz, emlékeket rendez új mintázatokba. De aki már ébredt fel úgy, hogy a szíve gyorsabban vert egy álom után, az tudja: ennél többről van szó. Az álom nem csak adatokat pakol át. Az álom kérdez. Figyelmeztet. Néha emlékeztet arra, amit nappal elhallgattunk magunk elől. Álmunkban gyakran bátrabbak vagyunk. Kimondunk dolgokat, amelyeket nappal lenyelünk. Szembenézünk félelmekkel, amelyeket ébren kerülünk. És néha ott, a legzavarosabb képek között jelenik meg egy

tiszta érzés: valami hiányzik. Vagy valami hív. Az álom ilyenkor nem megoldást ad, hanem irányt. A modern világ azonban még az álmot is siettetni akarja. Optimalizálni. Mért. Alvásappok, grafikonok, REM-fázisok. Mintha az álom is csak akkor lenne értékes, ha hasznos. Pedig az álom nem termel. Nem szolgál. Nem magyarázkodik. Csak van. És talán éppen ezért veszélyes egy olyan világban, amely mindent kontrollálni akar. Mert az álom szabadság. Nem azt mutatja, aminek lennünk kellene, hanem azt, amik vagyunk, mielőtt alkalmazkodtunk. És ez sokszor kényelmetlen. Könnyebb azt mondani: „csak egy álom volt”, mint megkérdezni: miért pont ezt álmodtam? És ott vannak a nappali álmok. Azok, amelyeket már alig merünk kimondani. Az álom, hogy lassabban élünk. Hogy van időnk egymásra. Hogy nem kell állandóan bizonyítani. Hogy nem csak túlélünk, hanem jelen vagyunk. Ezeket az álmokat gyakran naivitásnak bélyegezzük. Pedig lehet, hogy ezek az utolsó egészséges reakciók egy túlterhelt világra. Az álom nem menekülés. Az álom emlékeztető. Arra, hogy nem vagyunk teljesen belekötve abba, ami van. Hogy van bennünk mozgástér. Hogy a jövő nem csak folytatása a múltnak, hanem eltérés is lehet tőle. Talán nem az a kérdés, mit álmodunk. Hanem az, mikor hagytuk abba. Mikor döntöttük el, hogy biztonságosabb lemondani róla, mint kockáztatni vele. Mikor hittük el, hogy az álom gyerekes, miközben nélküle a világ csak ismétli önmagát. És ha van remény ebben az egészben, az éppen az, hogy az álom nem felejt. Lehet elnyomni, elhallgattatni, kinevetni – de nem tűnik el. Ott marad. Néha egy nyugtalan éjszakában. Néha egy félmondatban. Néha egy furcsa érzésben, amikor azt mondjuk: „többnek kellene lennie ennél”.

Talán nem az a dolgunk, hogy minden álmunkat megvalósítsuk. De az igen, hogy ne áruljuk el őket végleg. Mert ahol már nem merünk álmodni, ott nem csak a jövő fogy el, hanem mi magunk is. És lehet, hogy az első lépés nem egy nagy döntés, hanem egy egyszerű kérdés, amit újra fel merünk tenni magunknak: mi volt az az álom, amit egyszer már komolyan vettem – és mikor hagytam ott?

Uzula

Hagyományos szilvalekváros kifli

A szilvalekváros kifli igazi klasszikus házi sütemény, amely sokak gyerekkorát idézi. Régi, jól bevált recept, amelyet gyakran készítettek farsangi időszakban vagy hétvégi családi összejövetelekre. Puha, omlós tésztája és a savanykás lekváros töltelék tökéletes párost alkot, porcukorral megszórva pedig ellenállhatatlan finomság.

Hozzávalók

A tésztához:

- 50 dkg finomliszt
- 15 dkg sertészsír
- 3 dkg friss élesztő
- 2 dl tej
- 2 evőkanál kristálycukor
- 1 csomag vaníliás cukor
- 1 db tojás
- 1 csipet só

Töltelékhez:

- 1 kis üveg sűrű szilvalekvár (egyéb sűrűbb lekvár esetleg)

Kenéshez:

- 1 db tojás (el is hagyható)

Elkészítés

- A tejet enyhén felmelegítjük (ne legyen forró), majd elkeverjük benne az egyik evőkanál cukrot, és belemorzsoljuk az élesztőt. Langyos helyen hagyjuk fel-

futni, amíg szép habos nem lesz.

- A lisztet egy nagy tálba szitáljuk, hozzáadjuk a sőt és a maradék cukrot, vaníliás cukrot, majd elmorzsoljuk benne a zsírt. Ezután beleütjük a tojást, hozzáöntjük a felfuttatott élesztőt, és alaposan kidolgozzuk a tésztát. Ha szükséges, kevés liszttel korrigáljuk az állagát. Cipót formázunk belőle, letakarjuk, és kb. 30–40 perc alatt a duplájára kelesztjük.

- A megkelt tésztát lisztezett munkafelületre borítjuk, 6–8 egyenlő részre osztjuk, majd mindegyiket kör alakúra nyújtjuk. A köröket cikkekre vágjuk, a szélesebb végükre egy kevés lekvárt teszünk, majd feltekerjük őket kifli formára.

- A kifliket sütőpapírral bélelt tepsire sorakoztatjuk, tetejüket felvert tojással megkenjük, és további 15–20 percig pihentetjük. Előmelegített sütőben, 180°C-on kb. 15–20 perc alatt aranybarnára sütjük.

- Tálalás előtt porcukorral megszórjuk.

H.Sz.

FECSKE TOLL

MEGÉREZTÜK A TELET

Havas utakon, erdők mélyén
süvít a szélkirály,
reccsen a száraz ág,
megrázza deres bundáját.

Bármerre néz a szem
mindent fehérnek lát.
A mezőkön, réteken,
most messzire nyúlik a téli táj,
kopáran őrzi a varjak károgó csapatát.

Egy eltévedt kóbor eb
a közelben didereg.
Az alkonyat fagyos, hideg áramlata
az árván ácsorgó vén fa
tövében sem nyújt menedéket.

Ember most nem járja a földeket,
a hótakaró alatt szunnyadnak a növények.
Kis kertek eldugott zugában
már a hóvirágok kidugták fejüket.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Boris és Milena Lučić kislánya **Maša**
Stefan és Đevlije Žakula kislánya **Snežana**

Elhunytak

Zagorka Radović szül. Cvetkov december 6,
88 évében

Milorad Stojanović december 6, 78 évében

Id. Bútor Gábor december 11, 78 évében

Bordás Lídia szül. Kovács Lídia december 16,
81 évében

Ljubisav Arsić december 18, 79 évében

Nagy Zsófia szül. Uborny Zsófia december 29,
81 évében

Kadván Éva szül. Török Éva december 27,
67 évében

Id. Kasza Irén szül. Molnár Irén december 28,
72 évében

Víg Etel szül. Fülöp Etel december 31, 86 évében
Szopók József január 1, 75 évében

Biljana Samardić szül. Batuta január 8, 67 évében

Id. Konc Dezső január 9, 69 évében

Tadić Rózsa január 14, 74 évében

Gombos Gyula január 20, 84 évében

Bordás Sándor január 24, 76 évében

Id. Kórizs József január 30, 77 évében

Žarko Vujović január 2, 87 évében

Gombos László február 9, 74 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Dr. Kasza Bálint, Faragó Péter, Fekete Andor, Fekete Tímea, Halász Renáta, Hajvert Lódi Andrea, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Sárközi Ottília, Szukola Béla, Simonyi Zsófia, Szakács Tamás, Juhász Attila. Készült Bácsfeketehegyen a P.S. Print & Design nyomdában 2026. február.

CIP – Каталогизacija y публикаcijama
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf., sz. (2004). – Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 30 cm

Mesečno.
ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

